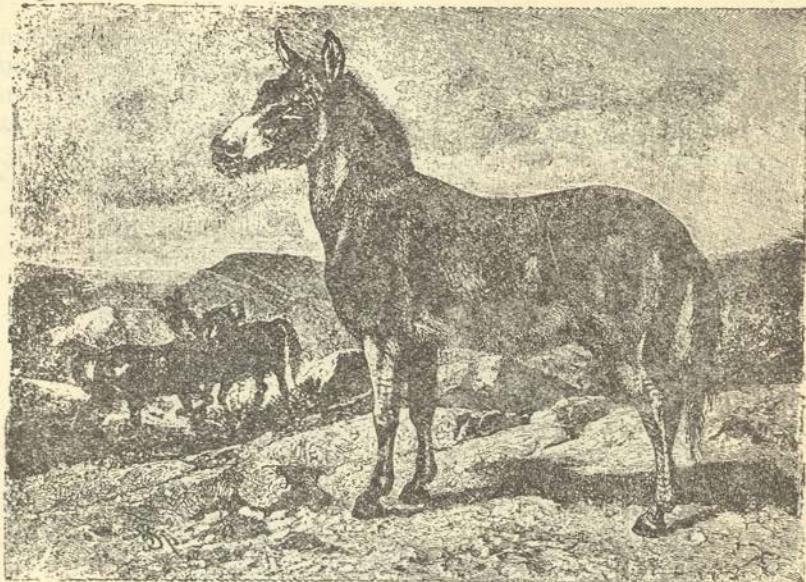

издълбана трапчинка и въ нея налъто лой. Това било цълата покъщнина.

Куланъ.

Като си починали при чергаритѣ, пътниците съ нови сили продължили пътя си и настъпили въ по-ниски мѣстности. Срѣдъ пуститѣ стени, неприятелски посрѣщанъ отъ тамошното население, измъжчванъ отъ страшенъ студъ, Свенъ-Хединъ се движелъ къмъ изтокъ, къмъ столицата на Китай—Пекинъ. Следъ петъ месеца, като преминалъ повече отъ 2000 километра, Свенъ-Хединъ, най-после, достигналъ своята цель.

Презъ Монголия и Сибиръ той се върналъ въ Швеция и едва на 10. май 1897. год. видѣлъ родната си земя. Можете да си представите, колко се радвалъ той, когато следъ толкова теглила се върналъ въ родината си!

По многото си научни наблюдения пѫтуването на Свенъ-Хедина е едно отъ най-забележителнитѣ.

Съдѣржание: **В. Г. Короленко** — Малкиятъ слѣпецъ. **В. Лункевичъ.** — И. Гутенбергъ. **Н. П. Вагнеръ.** — Язовецъ. **В. Лункевичъ.** — Езерни надколни постройки и тѣхници жители. **Ф. Мартинъ.** — Народни вѣрвания за крема. **Вл. Новоселовъ.** — На арената на римския циркъ. **Д. Уста-Генчевъ.** — Жетварски задруги низъ Търновско. **А. Р-ковъ.** — Възкачване на планината Олимпъ. **И. Горбуновъ-Посадовъ.** — Пѫтуването на Свенъ-Хедина въ пустинитѣ на Срѣдна-Азия.